

09-07-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ Γ'

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου
Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

ᾠχος ἡ Γα

Γ
ᾠ Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν
Π
ᾠ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Γ
ᾠ Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν
Π
ᾠ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο ματι
Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκια τῆς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

Ἰχθὺς ἡ Γα

^Ⲛⲕ
 ⲕⲁ ⲛⲟ ⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲓ ⲁ γⲓ ⲟⲓ ⲡⲣⲉⲥⲃⲉⲩⲥⲁ
 ⲧⲉⲧⲱ ⲉ λⲉ η ⲙⲟⲛⲓ Ⲑⲉ ω ⲓ ⲛⲁⲡⲧⲁⲓ
 ⲥⲙⲁⲧⲱⲛ ⲁ ⲫⲉⲥⲓⲛ ⲡⲁ ⲣⲁ ⲥⲭⲉⲓⲧⲁⲓ ⲫⲥⲭⲁⲓⲁⲓ
 η ηⲙⲱⲛ

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος,
ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ
σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο
ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ
πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ' Δι

Κα νο να πιστεως και ει κο να πρα ο
τητος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
δει ξε σε τη ποιμνη σου η των πραγ μα
των α ληθει α δι α του το εκ τη σω
τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω χει
α τα πλου σι α Πα τερ Ι ε ρα ρ χα Νι κο

λα ε ^Δ πρε σβευ ε Χρι ^Μ στω τω Θε ω ^Δ σω
^Β θη ναι τας ψυ χας ημων ⁶

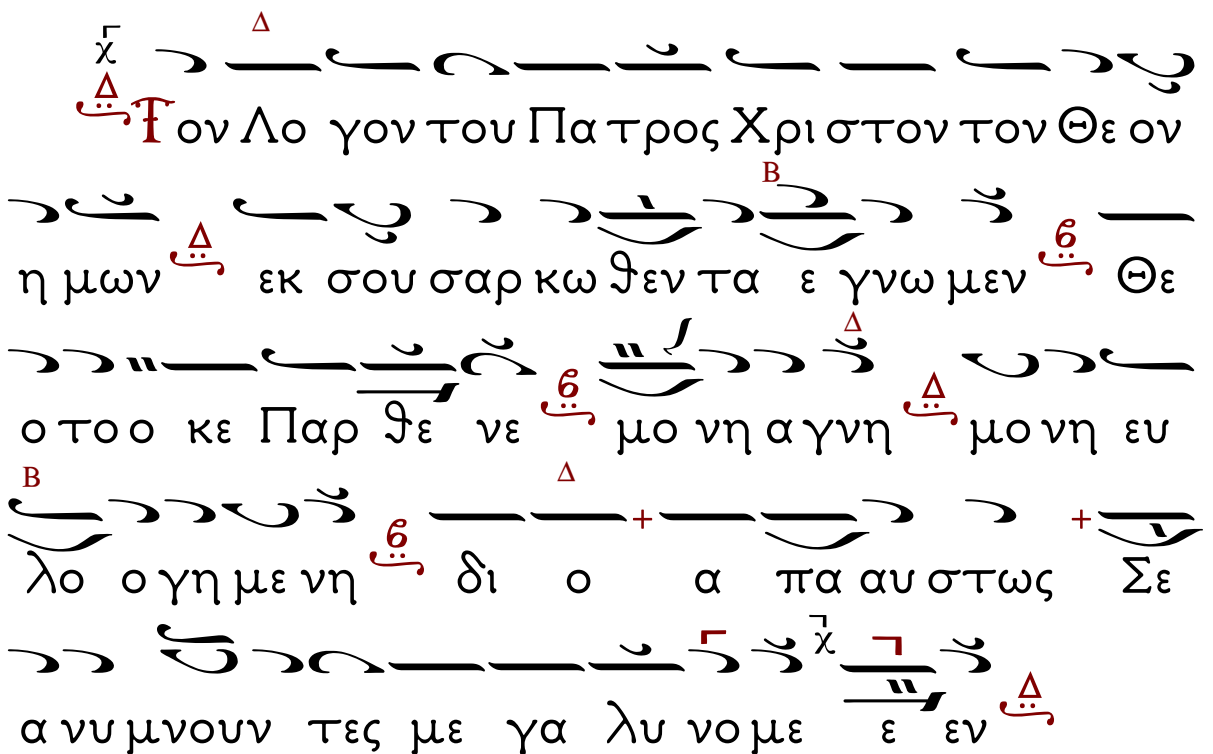
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος. Ὡχος δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε
Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ
ἀπαύστως σε, ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡχος Δ'

Τὸν Λο γον του Πα τρος Χρι στον τον Θε ον
η μων ἐκ σου σαρκω θεν τα ε γνω μεν Θε
ο το ο κε Παρ θε νε μονη αγνη μονη ευ
λο ο γη με νη δι ο α πα αυ στως Σε
ανυμνου ν τες με γα λυ νο με ε εν

Πέμπτη πρωΐ.
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Ἦχος γ' .
Τὴν ωραιότητα
Καθίσματα Ἀποστολικά

Τῶν Ἀποστόλων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γάρ, τοῦ Βελίार τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἱαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος γ' . *Θείας πίστεως*

Πᾶσαν ἤρδευσαν, τὴν γῆν τοῖς ῥείθροις, οἱ Ἀπόστολοι, τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ ἀνεβλάστησεν ὁ στάχυς τῆς πίστεως, καὶ ἐπληρώθη τοῦ κόσμου τὰ πέρατα· τὰ γὰρ ζιζάνια πάντα ἐξέκοψαν· ὅθεν ἅπαντας Χριστῷ τῷ Θεῷ προσήγαγον, βαπτίζοντες αὐτούς, εἰς Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...
Θεοτοκίον Ἦχος γ'.
Τὴν ὠραιότητα

Τῆς συμπαθείας σου, πλοῦτον τὸν ἄμετρον,
καὶ δυναστείας σου, κράτος τὸ ἄμαχον,
ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ
σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς
ἀπορούμενος, κράζων ἐκ βαθέων μου, τῆς
καρδίας τοῖς δάκρυσι, Παρθένε Θεοτόκε βοῶ
σοι· Σῶσόν με, σῶσον τὸν ἀνάξιον.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
ἕτερα Καθίσματα Ἀποστολικὰ
Ἦχος γ' . Θείας πίστεως

Δεῦτε ἅπαντες, τοὺς Ἀποστόλους,
εὐφημήσωμεν, ἄσμασι θείοις· τῶν εἰδώλων γὰρ
τὴν πλάνην βυθίσαντες, πρὸς θεῖον φῶς τοὺς
βροτοὺς ἐπανήγαγον, καὶ τῇ Τριάδι πιστεύειν
ἐδίδαξαν· ὅθεν σήμερον, αὐτοὺς εὐσεβῶς
γεραίροντες, δοξάσωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν.

Στιχ. **Ο**ἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ
στερέωμα.

Ἔργοις λάμπαντες, ὀρθοδοξίας, πλάνην

ἔσβεσαν κακοδοξίας, οἱ εὐκλεεῖς καὶ θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ εὐσεβεῖα τὸν κόσμον πλουτίσαντες, τὰς Ἐκκλησίας φαιδρῶς κατεκόσμησαν, ἐξαιτούμενοι, Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρήσασθαι, εἰρήνην τοῖς πιστοῖς, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἦχος γ'. Θεοτοκίον Θείας πίστεως

Βυθιζόμενος, παθῶν θαλάσση, εἰς τὸ πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καταφεύγω, Θεοτόκε βοήθει μοι, ἔκτεινον Πανάχραντε, δεξιάν μοι τῷ δούλῳ σου, σῶσον ὡς τὸν Πέτρον πρίν, ὁ Υἱός σου διέσωσεν, ἐλέησον ψυχὴν ποντουμένην, σάλῳ πολλῶν παραπτώσεων.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα ἕτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου

Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Σὲ τὸν κήρυκα, τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπέρλαμπρον, φωστῆρα κόσμου, εὐφημοῦντες ἀνυμνοῦμεν Νικόλαε, καὶ ἐκβοῶμεν ἐν πίστει δεόμενοι. Ὡς τοὺς ἁθώους θανάτου ἐξήρπασας, οὕτως Ἄγιε, κινδύνων ἡμᾶς καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐξελοῦ δεινῆς κακώσεως.

Μαρτυρικόν. Ἰδιόμελον.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας

Ἐκ λ α μ π ε τ ε δι α τ η ς π ι σ τ ε ω ς ὑ
 π ε ρ λ α μ π ρ ο ι φ ω σ τ η ρ ε ς ἁ γ ι ι ο ι τ ω ν α σ θ ε
 ν ο υ ν τ ω ν ι α τ ρ ο ι Ἀ θ λ ο φ ο ρ ο ι ο ι π α ν ε υ φ η
 μ ο ι τ ω ν τ υ ρ α ν ν ω ν τ α ς α ι κ ι σ ε ι ς μ η η δ ε ι λ α ν
 δ ρ ι σ α ν τ ε ς τ ω ν ε ι δ ω ω ω λ ω ν τ α ς δ υ σ φ η
 μ ι α ς κ α τ η δ α φ ι σ α α τ ε τ ρ ο π α ι ο ν ε χ ο ν τ ε ς
 α ἡ τ τ η η τ ο ν τ ο ν σ τ α υ ρ ο ν τ η ς α α λ η

ⲓⲛⲁⲥ ⲛⲓⲁⲥ ⲛⲓⲁⲥ

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Θείας πίστεως

Θρόνος πάγχρυσος, τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος, διηνθισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

Ὠδὴ α΄. Ἦχος γ΄.

Ὁ Εἰρμός.

Ο τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμὼν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εκκλησίας τοὺς πύργους, τῷ θεμελίῳ, τῆς Πίστεως εὐσεβῶς ἡδρασμένους, καὶ πιστοὺς ἅπαντας ἐπιστηρίζοντας, δεῦτε μακαρίσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ὅπως ταῖς δεήσεσι, τούτων σωθείημεν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Απερίτρεπτοι στῦλοι, τῆς εὐσεβείας, τῇ πλάνῃ με τοῦ ἐχθροῦ σκελισθέντα, καὶ εἰς γῆν κείμενον, κινδυνεύοντα, καὶ ἐξαπορούμενον, ἐπανορθώσατε, ὅπως εὖροιμι τὴν ἄφρσιν, ὧν ἐπλημμέλησα.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμαυτὸν πρὸ τῆς δίκης, δικαιοκρίτα, ὁ ἄσωτος δεδοικῶς κατακρίνω· πονηρὰ ἔργα γάρ, ἄμετρα κέκτημαι· ὅθεν ἱκετεύω σε, ἀπεγνωσμένον με σῶσον, θείαις παρακλήσεσι, τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺν ἁγίοις Προφήταις, σὺν Ἀποστόλοις, σὺν Μάρτυσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἐκτενῶς Κύριον, ἀγνὴ ἱκέτευε, ὅπως τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πάντα τὰ πάθη νεκρώσῃ, καὶ ζωὴν αἰώνιον, ἡμῖν δωρήσῃται.

Ἄλλος κανὼν τοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου

Ὡδὴ α΄ . Ἦχος γ΄

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ ᾠσμα

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν φαεινὸν λαμπτήρα, καὶ ἀκοίμητον, ἐπὶ γῆς ὑπάρχοντα πυρσόν, καὶ πρὸς λιμένας θείους ἐμβιβάζοντα, τοῖς κύμασι τοῦ βίου, ἀεὶ τοὺς θαλαττεύοντας, Νικόλαον τιμήσωμεν, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη Θεοῦ παμμάκαρ, δυναμούμενος, ζῆλον κατ' ἐπίγνωσιν, ἐκτήσω εὐσεβείας· ὅθεν θνήσκειν μέλλοντας, ἀδίκως ἐλυτρώσω· διό σε ἱκετεύομεν, ἀδίκου πάσης ρῦσαι ἡμᾶς, κακώσεως Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετηρίαν Πάτερ, ἀδιάλειπτον τῷ Κυρίῳ πρόσφερε, ὅπως ἁμαρτημάτων, καὶ φλογὸς κολάσεως, διαιωνιζούσης, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἡμᾶς ἀπολυτρώσῃται, ὥς μόνος ὑπεράγαθος.

Θεοτόκion

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν κιβωτὸν τὴν θείαν, τὴν χωρήσασαν τὸν

τοῦ νόμου πάροχον, ἡμῶν τὰς ἀνομίας, πάσας
ἀφαιρούμενον, δι' εὐσπλαγχνίας θείας,
ἀδιήγητον πέλαγος, Μαρίαν τήν Πανάχραντον,
συμφώνως μακαρίζωμεν.

Κανὼν τοῦ Μηναίου

Ὡδὴ α΄. Ὡχος α΄

Ὡδὴν ἐπινίκιον

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ύπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει
Παγκράτιε, ἐδρασμῷ τῶν λόγων σου,
στηριζομένη αἰεί, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ, τὴν
μνήμην σήμερον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ἐνιζομένην, ταυτότητι
φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας, τῆς ἀθεΐας
ἀχλύν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς, λαοὺς
ἐφώτισας.

Δόξα...

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων,
καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον,
κακοπιστίας αὐχμῷ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς,
διὰ τῆς πίστεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης,
φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε
Δέσποινα, δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς
ἐθεάσαντο.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων
Ὡδὴ γ΄ . Ἦχος γ΄ . Ὁ Εἰρμὸς

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, διδαχῆς ἐνθέου πληρώσαντες, τὴν ψυχὴν μου πληρώσατε, ἐναρέτων πράξεων, καὶ λογισμῶν ἀγαθῶν, Χριστοῦ αὐτόπται.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ σκανδάλων μυρίων τοῦ πονηροῦ, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ἀπὸ πάσης στενώσεως, ἀπὸ περιστάσεως, ὦ Μαθηταὶ Χριστοῦ, λυτρώσασθέ με.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἷμοι ψυχὴ μου ἄθλία καὶ ταπεινὴ, συχνῶς ἁμαρτάνουσα, καὶ Θεὸν παροργίζουσα! πῶς αἰτεῖς συγχώρησιν, τὴν ἀποχὴν τῶν κακῶν, μὴ ποιουμένη;

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ θεία κλῖμαξ ἣν εἶδεν ὁ Ἰακώβ, δι' ἧς καταβέβηκεν, ὁ Θεὸς ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἐκτενῶς ἰκέτευε, σὺν Ἀποστόλοις, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Κανὼν τοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου

Ὡδὴ γ' . Ἦχος γ' . Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγρονε,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡκονημένη μάχαιρα, Πνεύματος ὥφθης σοφέ, τὰ πονηρὰ ζιζάνια, διακόπτουσα αἵρετιζόντων, καὶ τρίβον σωτήριοι, πιστοῖς ὁμαλίζουσα, Πάτερ Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, τῶν ἱαμάτων κρουνοὺς, ἐκδυσωποῦμεν Ἄγιε, τὰ βορβορώδη πάθη πάντων ἡμῶν, εὐχαῖς σου ἀπέλασον, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀπολυτρούμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάτοις πόνοις σου, καταβαλὼν τὸν ἐχθρόν, νῦν κατ'αὐτοῦ ἐνίσχυσον, τοὺς ἀσθενοῦντας λογισμοὺς ἡμῶν, παθῶν ἐπικλύσεσιν, ἁγίαις πρεσβείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦς ἐννοεῖν οὐ δύναται, τὸν ὑπὲρ νοῦν τοκετὸν θαυμαστῆς λοχείας σου, Θεογεννητορ Μητροπάρθενε· διὸ ἱκετεύω σε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, τοῦ ἀεὶ δοξάζειν σε.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἦχος α'

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τμητικῷ σου λογῷ ἔτεμες, δυσφημίας Ὅσιε ἄκανθαν, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνομέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Δόξα...

Κεῦος εὐρὼν σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ κορυφαῖος μαθητής, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθείας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Κὲ τὴν νεφέλην τὴν ὀλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

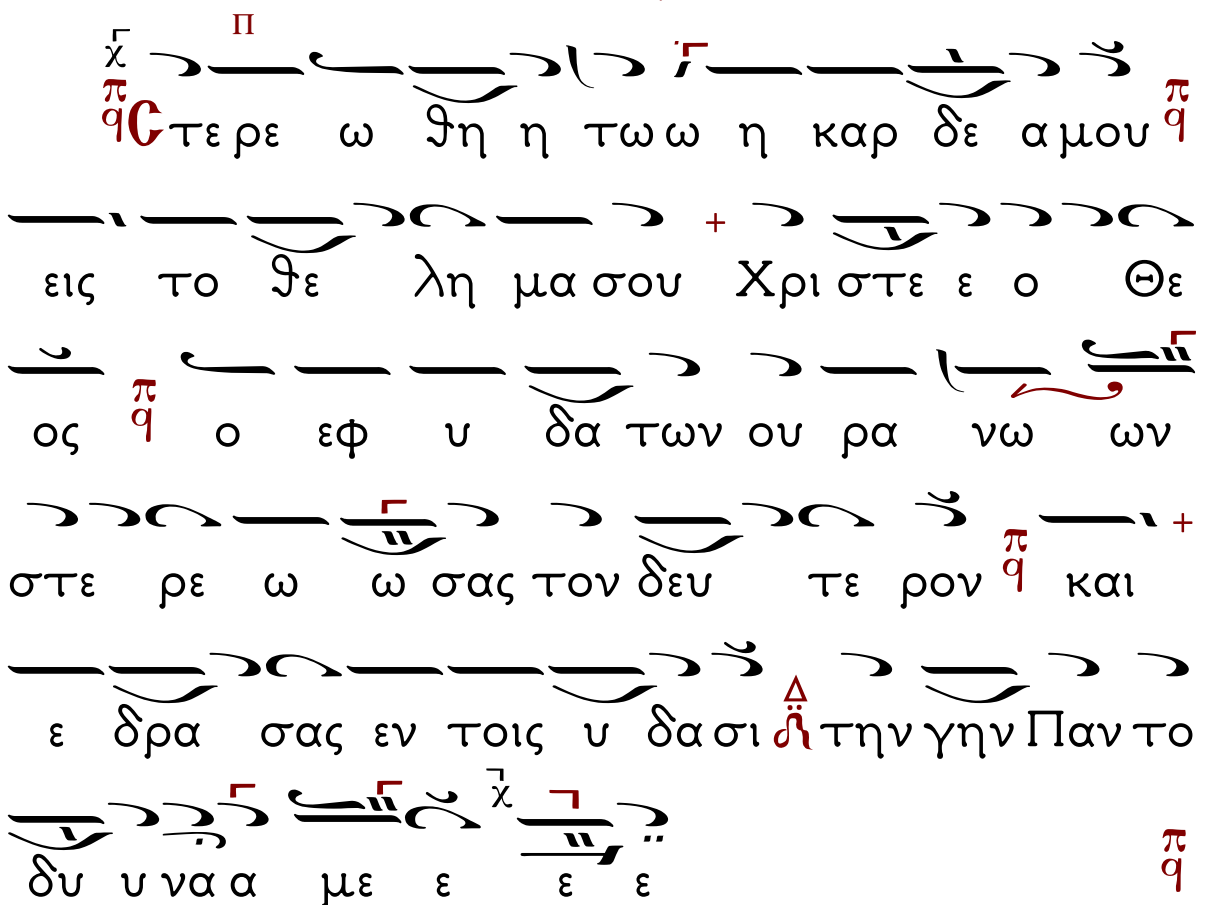
Εἶτα ψάλλεται

Ὁ Εἰρμός τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ μηναίου

Ἦχος α'

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Ἦχος ♫ Πα

 τε ρε ω θη η τω ω η καρ δε α μου

 εις το θε λη μα σου Χρι στε ε ο Θε

 ος ο εφ υ δα των ου ρα νω ων

 στε ρε ω ω σας τον δευ τε ρον και

 ε δρα σας εν τοις υ δασι την γην Παν το

 δυ υ να α με ε ε ε

Κάθισμα

Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, Ἱερὲ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτοις παρίστασαι, νῦν τῷ Κυρίῳ, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

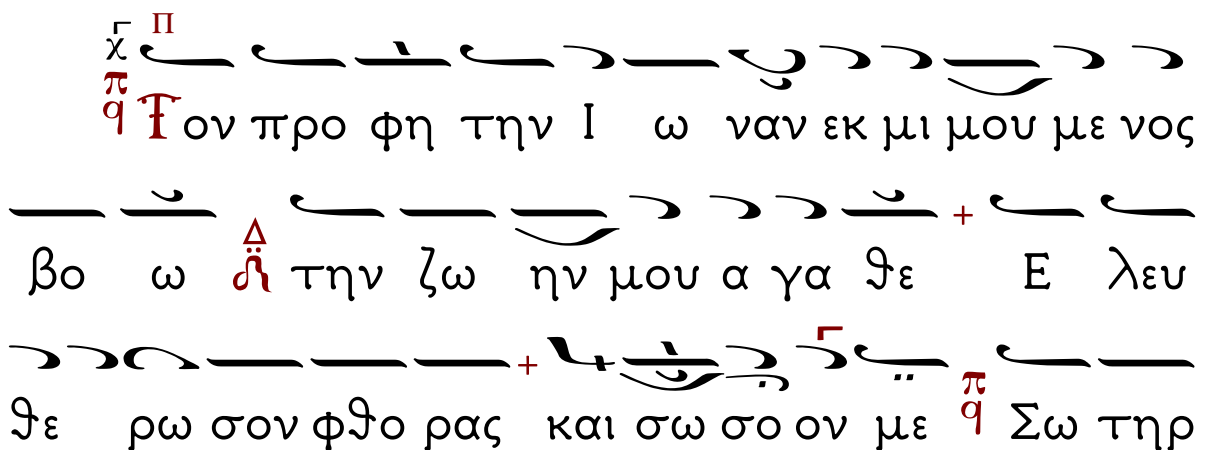
Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ στίχ. τοῦ Μηναίου

Ἦχος α' . Ὁ Εἰρμὸς

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ· Τὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα, Δόξα σοι.

Ἦχος 4 Πα

 Τὸν προ φη την Ι ω ναν εκ μι μου με νος

 βο ω Ἀ την ζω ην μου α γα θε Ε λευ

 θε ρω σον φθο ρας και σω σο ον με Σω τηρ

— ∪ ∩ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪⁵ ∪⁵ ∪⁷
του κο σμου κρα ζον τα δο ο ζα α σοι οι οι

∪^π
οι ρ

Κοντάκιον

Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον

Εν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἁθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχοι

Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος ὡς βάθρον,
Ἀθλήσεως ἡγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.

Παγκράτιος δ' ἐνάτῃ δῶμ' ἔδρακε
παγκρατέοντος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀνδρέας καὶ Πρόβος
πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

ᾠχος α΄ .

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι Στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος 4^ο Πα

Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου μεν τον Κυ ρι ον

Ὁν φριτ του σιν αγ γε λοι και πα σαι στρα
τι αι ὡς κτι στην και Κυ ρι ον υ μνει τε Ι ε
ρεις δο ξα σα τε παι δες ευ λο γει τε λα
οι οι οι και υ πε ρυ ψου τε εις παν τας τους αι

ω να α ας

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ἦχος α'

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος 4 Πα

Στίχος α' χ^Μ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου

την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον Σε με γα λυ νο μεν

Στίχος β' χ^Μ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^π ₉ ι δου γαρ α
 πο του νυν ^χ _π ₉ μα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^Δ _Α
^Π ^Δ _Α την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ _Α α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ _Α την α δι
 α φθο ρως ^Δ _Α Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π ₉ την
 ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π ₉
 Σπύχος γ' ^χ _π ₉ ^Μ ^Π ^π ₉ ^Δ _Α τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^π ₉ και το ε λε ος αυ του ^χ _π ₉ ^Δ _Α

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

αυ τον ^ΔΑ

^Π
^ΔΑ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ει ειμ και εν δο ζο τε ε ραν ^ΔΑ α

συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^ΔΑ την α δι

α φθo ρως ^ΔΑ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^πq την

ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^πq

Σπύχος ^δν ^χ ^πq ^Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του ^πq δι ε σκορ πι σεν ^χ ^πq υ πε ρη

φανους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

^Π
^ΔΑ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ειειμ και εν δο ζο τε εραν ^Δα συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δτην α δι α φθο
 ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κου σαν ^πτην ον τως Θε
 ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π
 Σπ'χος ε' ^χ ^Μ ^Γ ^πΚα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ ψω σε τα πει νους ^χ ^ππει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων ^πκαι πλου τουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους ^π
^Μ ^Π ^πτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^π
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ^Μ ^Π ^πτην α δι α φθο ρως ^πΘε ον Λο γον

γα λυ νο μεν ^π9

Ὡδὴ θ', τοῦ μηναίου
Ἦχος α'
Ὁ Εἰρμός

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν σκηνὴν τὴν ἔμψυχον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν».

Τὴν ζω ο δο χον πη γη ην την α εν
να ον Ἀ την φω το φο ρον λυ χνι ι αν της
χα ριτος ^π9 τον να ον τον α γιον Ἀ Την σκη
νην την α χραν τον Ἀ τγ ς ρα νς και της
γης τη πλα τυ τε ε ραν Ἀ την Θε ο το
κον οι πιστοι με γα λυ υ νο ο μεν ^π9

ΑΙΩΝ ΕΣΤΙΝ

Ἦχος $\frac{L}{q}$ Πα

$\frac{\chi}{\pi q}$ Ἀ ξι ον εστιν ως α λη θως Δ μα κα ρι
ζειν σε την Θε ο το κον $\frac{\pi q}{\pi q}$ την α ει μα κα
ρι στον και πα να μω μη τον Δ και μη τε ρα
του Θε ου ημων $\frac{\pi q}{\pi q}$ την τι μι ω τε ραν των
Χε ρου βιμ Δ και εν δο ζο τε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ Δ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν Δ την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο με $\frac{\chi}{\pi q}$ ε εν $\frac{\pi q}{\pi q}$

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ΄

Φῶς ἀναλλοίωτον

Πέτρος ἡ πίστεως πέτρα, Παγκράτιε κραταιὰν σε, κρηπίδα Μάρτυς καὶ βάσιν, καθίστησιν, Ἐκκλησίας, μεθ'οὔ καὶ σὺ τὴν σὴν ποίμνην, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἁγαρῶ ἀβλαβῆ.

Θεοτοκίον

Ἦχος γ΄

Φῶς ἀναλλοίωτον

Πάντες πιστοὶ σε μεσῖτιν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νῦν προβαλλόμεθα μόνην, οἱ συσταυρούμενοι τούτῳ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννητορ, ὑπὲρ τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Coί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Cὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων.

Ἀποστολικά

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Ἀποστολικά.

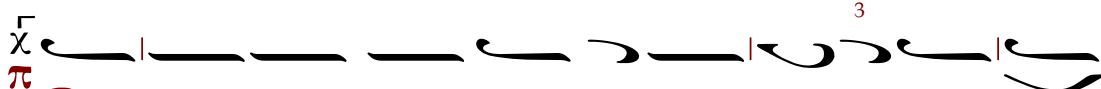
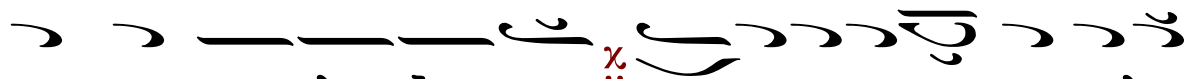
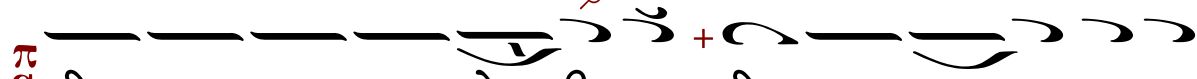
Ἦχος γ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι, Ἀπόστολοι, εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες, οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν, ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Εἰς πασαν την γην ε ξηλθεν ο φθογγος η μων ἁ γιοι Αποστολοι ει δω λων πλαανην ε λυ σα τε θε ο γνω σι ι αν κη ρυ ζα αν τες ουτος ο κα λος α γων υ μων υ παρχει μα κα ρι οι δι ο υ μνου μεν και δο ξο λο γου ου μεν υ μων τα μνη μο ο συ υ να

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Τας του Χρι στου πα ρα γ γε λι ας α με

εμ πτω ς φυ λα ξαν τες ἅ γιοι Α πο στο ο λοι

δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε αν πα ρε χε

τε ἰ α τρευ ον τες τα πα θη των ψυ χων

και των σω ω μα των η μων δι ο ε χον τες

παρρη σι αν αυ τον ι κε τευ σα τε Ε

λε η θηναιτας ψυ χα ας η ημων

Μαρτυρικὸν. Ἦχος γ'

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Αἱ δυνάμεις τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι, τοῦ Πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Αἱ δυ να μεις των Α γι ι ων Α γ γε

λων ε θαυμασαν των Μαρ τυ υ ρων τους α α

θλους ο τι σω μα θνη το ον πε ρι κει με

νοι βασανων κα τε φρονησαν μι μη ται γε

νο με ε νοι του πα θους του Σω τη ρος η μων ^π
 και πρε σβευ ου ου σιν υ περ των ψυ χω ων
 η η μων ^π

Δόξα... Καὶ νῦν...

^πΗχος γ'.

Θεοτοκίον

Ἀγιόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα τῶν
 οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία,
 Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ
 ἡμῶν τὰς δεήσεις

^π Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
 μα α τι ^π

^π Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην ^π

^π Ἀ γι ο πρω τε σε μνη εγ κω μι ι ον

ου σα των ου ρανι ι ων τα γ μα α των ^π Α πο
στο λων υ μνω δι α Προ φη των πε ρι ο
χη ^κ Δε σποι να προ δε ζαι και η μων τα ας δε
η σει ει ει εις ^η

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

ᾠχος ἡ Γα

^χ_Γ ^N ^K
ἡ Ἀ πο ο στο λοι Α γι οι πρε σ βευ σα
τε τω ε λε η μο νι Θε ω ^χ_Γ ι να πται
σμα των α φε σιν ^Γ ^χ_Γ πα ρα σ χει ται ψυ χαι αις
η η μων ^Γ ^η

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος,
ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ
σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο
ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ
πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ' Δι

Κα νο να πιστεως και ει κο να πρα ο
τητος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
δει ξε σε τη ποιμνη σου η των πραγ μα
των α ληθει α δι α του το εκ τη σω
τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω χει
α τα πλου σι α Πα τερ Ι ε ρα ρ χ α Νι κο

λα ε ^Δ πρε σβευ ε Χρι ^Μ στω τω Θε ω ^Δ σω
^Β θη ναι τας ψυ χας ημων ⁶

Καὶ νῦν ...

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων
ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες
Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, Ἐλέησον ἡμᾶς.

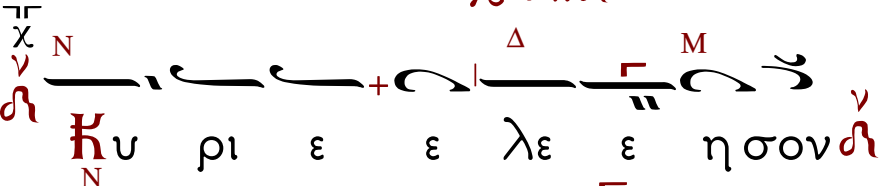
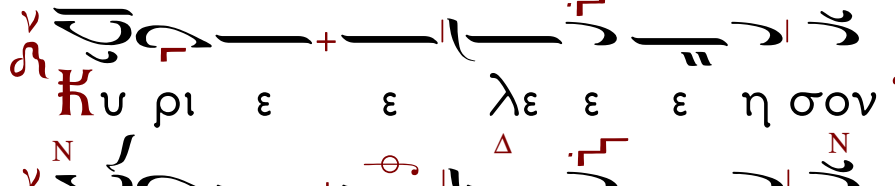
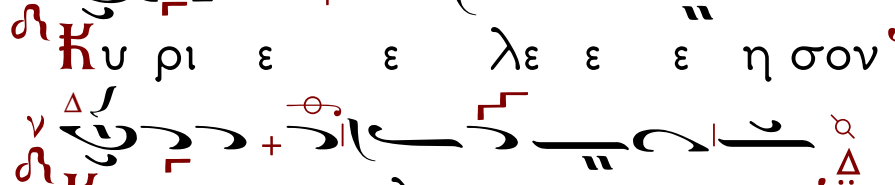
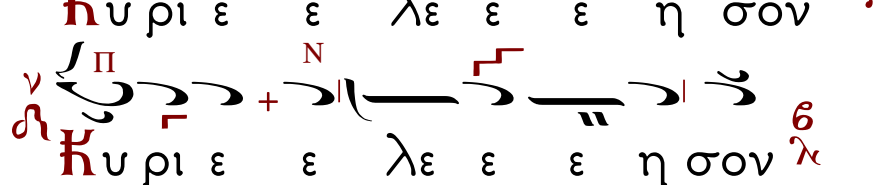
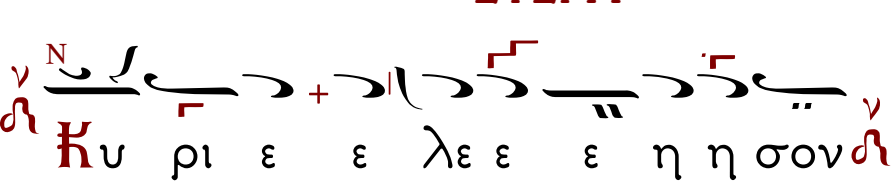
Ἦχος Δ'

Ο τι παν των υ παρ χεις των ποι η
μα των υ περ τε ε ρα α νυ μνειν σε α
ξι ως ουκ ευ πο ρουν τε ς Θε ο το ο κε
δω ρε αν αι του μεν σε ε λε η σον η μα
α ας

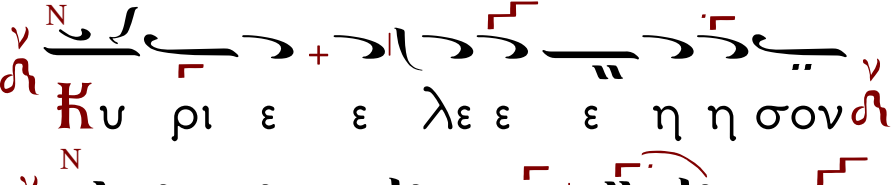
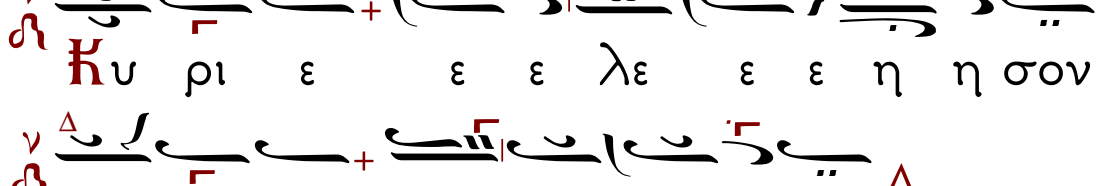
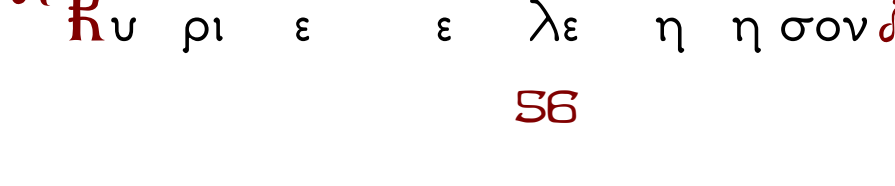
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

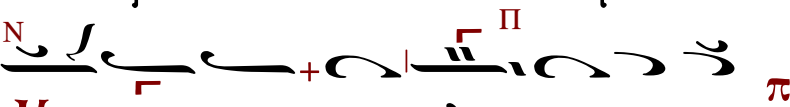
Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

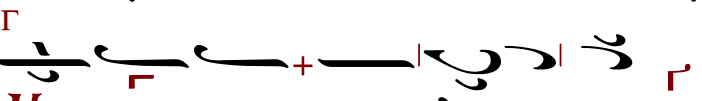
ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

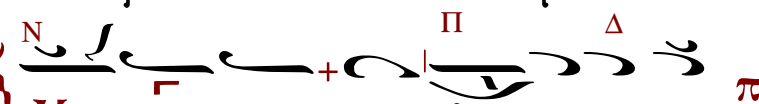
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

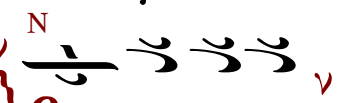
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δ'

μή ην

Σπχ. α' ἄγαθόν το ἐξομολο

γίσθαι τω Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ο

νόματί σου Ὑψίστε

ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκοῦ Σω

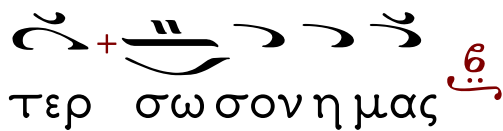
τέρων σωσον ἡμᾶς

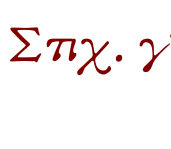
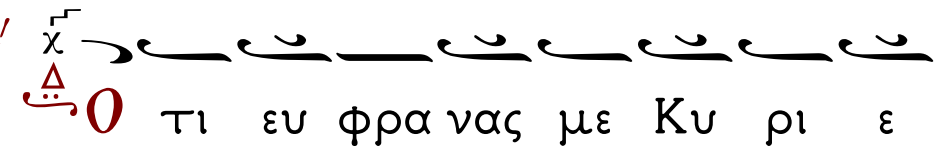
Σπχ. β' τοῦ ἀναγγελεῖν τῷ πρω

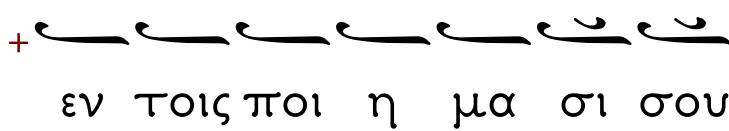
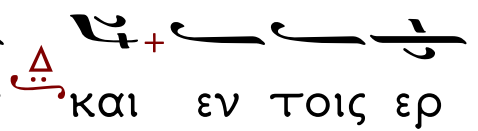
τό ἐλεός σου καὶ τὴν ἀληθεῖαν

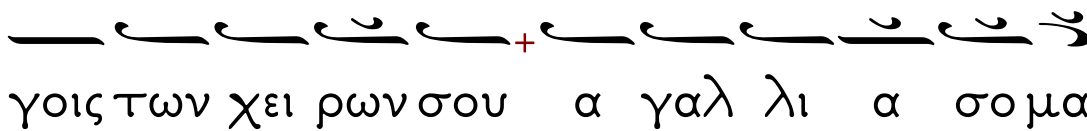
σου κατὰ νύκτα

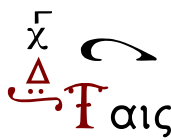
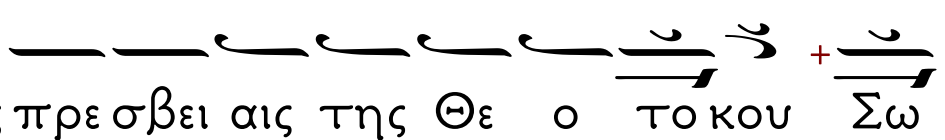
ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκοῦ Σω

τερ σωσον ημας

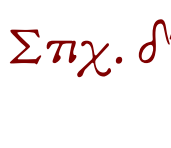
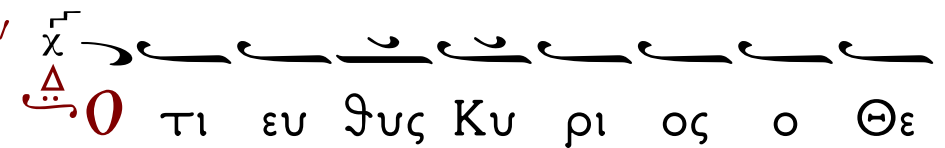
Σπχ. γ'   τι ευφρανas με Κυ ρι ε

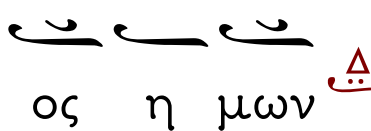
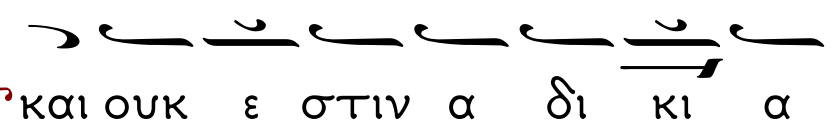
 εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ

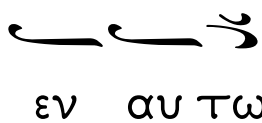
 γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

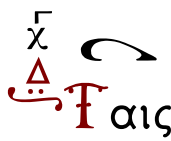
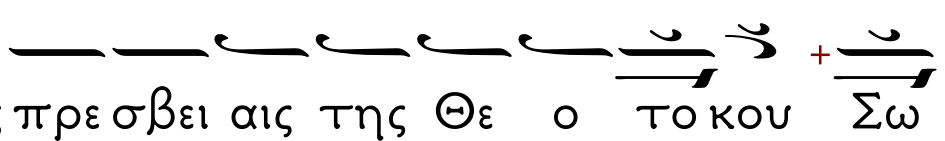
  αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

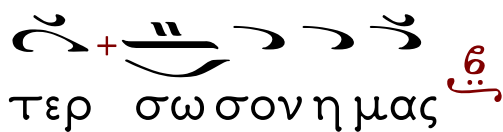
τερ σωσον ημας

Σπχ. δ'   τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

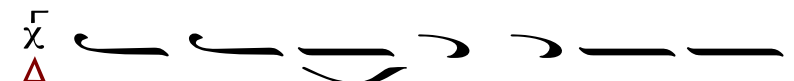
 ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α

 εν αυ τω

  αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.
 Ταις πρεσβυταις της Θεο

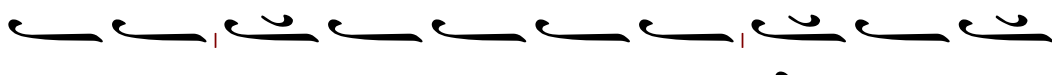
 το οκου Σωτηρ σωσον ημα αας

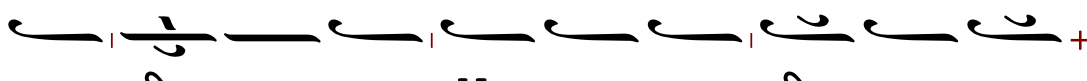
Ἀντίφωνο Β'

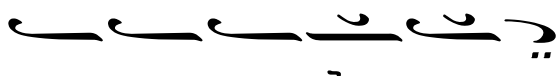
Ἦχος Δι

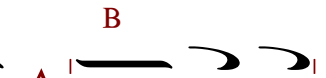

 Α μη ην

Σπχ. α'
 Ο Κυριος εβασιλευ

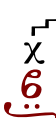
 σεν ευπρεπειαν ενεδυσατο ε

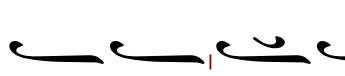
 νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

 περιεζωσατο

 Πρεσβυταις των αγιων σου σωσον η

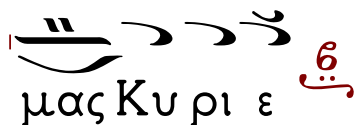

 μας Κυριε

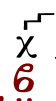
Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

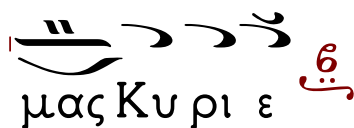

 μας Κυ ρι ε

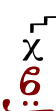
Σπχ. γ'
 Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι ημων

 ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

ⲁⲩⲉⲩ ⲧⲉ ⲡⲣⲟⲥⲕⲩⲛⲉⲥⲱⲙⲉⲛ ⲕⲁⲓ ⲡⲣⲟⲥⲡⲉⲥⲱ
ⲙⲉⲛ Χⲣⲓⲥⲩⲧⲱ ⲉⲱⲥⲟⲛ ⲛⲉⲙⲁⲥ Υⲓ ⲉⲩⲑⲉⲟⲩ
ⲟⲩⲛ ⲁⲓⲛⲓⲟⲓⲥ ⲑⲁⲩⲙⲁⲥⲩⲟⲥ ⲡⲁⲗⲗⲟⲛⲧⲁⲥ
ⲥⲟⲓⲁⲗⲗⲉⲗⲟⲩ ⲓⲁ

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

ᾠχος ἡ Γα

^Γ_ᾠ ^N ^K
Ἄ πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβευ σα
τε τω ε λε η μο νι Θε ω ^κ_ᾠ ι να πται
σμα των α φε σιν ^Γ_κ πα ρα σχειται ψυ χαι αις
η η μων ^Γ_ᾠ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου
Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος,
ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ
σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο
ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ
πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ' Δ'

Κα νο να πιστεως και ει κο να πρα ο
τητος εγ κρατει ας Δι δασκαλον α νε
δει ξε σε τη ποιμνη σου η των πραγ μα
των α ληθει α δι α του το εκ τη σω
τη τα πεινωσει τα υ ψη λα τη πτω χει
α τα πλουσι α Πατερ Ι ε ραρχα Νι κο
λα ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω

^B
 Ξη ναι τας ψυχας ημων

⁶

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας,
 τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε,
 προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου
 καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ
 τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν,
 ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἦχος ^Θ Δι

^χ ^M ^Δ
 Τους α σφαιλεις και θε ο φθογγους Κη η
 ρυ κας την κο ρυ φην των Μα θη των σου Κυ ρι
 ε ⁶ προ σε λαβου εις α πο ο λαι σιν των α
 γα θων σου και α να παυ σιν ⁶ τους πο νους
 γαρ ε κει νων και τον θα α να τον ^Δ ε δε ζω

υ περ πασαν ο λο καρπωσιν ο μονος
γι νωσκωντα ε γκαρ δι α α

Κοντάκιον

Καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Εν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἁθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΕΜΠΤΗ Ε', ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ὡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **15:7-16**

Ἀδελφοί, , προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ. Λέγω γὰρ Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεόν· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν, καὶ τῷ ὀνοματί σου ψαλῶ. Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν Κύριον, καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ὡςταὶ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει

Πνεύματος ἁγίου. Πέπεισμαι δέ, ἄδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης τῆς γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους, ὥς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ⲕⲩ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ ⲡⲓ

ⲕⲩ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ ⲡⲓ

ⲕⲩ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ ⲡⲓ

ϸⲟⲓ ⲕⲩ ρⲓ ⲉ ⲡⲓ

Ἀ ⲙⲛⲛ ⲛ ⲛ ⲛ ⲛ

ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲃⲁ ⲡⲓ

ϸⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲩ ρⲓ ⲉ ⲡⲓ Ἑτερον.

ϸⲟⲓ ⲕⲩ ρⲓ ⲉ ⲡⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡⲓ

Ἀ ⲁ ⲁ ⲙⲛⲛ ⲡⲓ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' Πα' Ἐναρμόνιος

Π **Α** **Γ** **Ι** **Ο** **Σ** **Ε** **Ι** **Σ** **Κ** **Υ**
Α **Γ** **Ι** **Ο** **Σ** **Ε** **Ι** **Σ** **Κ** **Υ**

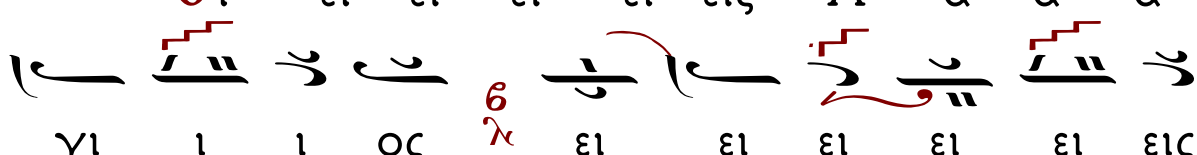
Ι **Η** **Σ** **ΟΥ** **Σ** **Χ** **ΡΙ** **Σ** **Τ** **Ο** **Σ** **Ε** **Ι** **Σ** **Δ** **Ο** **Ξ** **Α** **Ν** **Θ** **Ε**

Ο **Υ** **Π** **Α** **Τ** **Ρ** **Ο** **Σ** **Α** **Μ** **Η** **Ν**

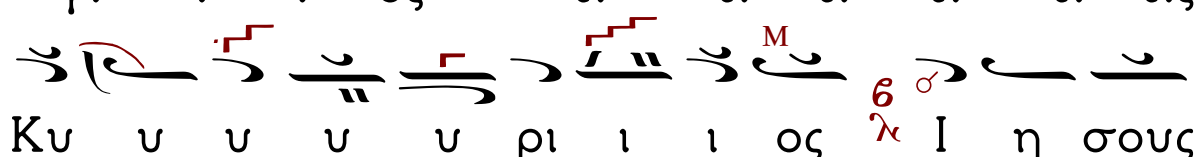
Ἦχος Γ'τος

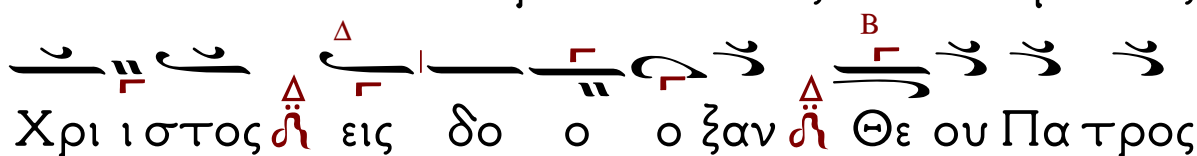
 Α α α α

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Α α α α

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος π̣η̣ Πα

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φ̣ω̣ς το̣ α̣ λη̣ θ̣ι̣ νον̣ το̣
φ̣ω̣ τι̣ ζον̣ και̣ α̣ γι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θ̣ρω̣ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣
νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ον̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θ̣η̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
μα̣ ας̣ το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψ̣ω̣
ω̣ με̣ ε̣ θ̣α̣ φ̣ω̣ς το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θ̣υ̣ υ̣ υ̣ υ̣
νο̣ ον̣ τα̣ δι̣ α̣ β̣η̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣ η̣

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
 ω ων ε εν το ο ο λωω ω ων σου ^π ^ρ πρε
 σβει ει αις της πα να χραν του ου ου σου
 ου Μη η ητρος ^π ^ρ και πα αν τωων σου ου
 των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
 αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
 ῥήματα αὐτῶν.

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων)

Ἦχος λδ Νη

Ἦχος λδ Νη
Εἰς πα α α ασα αν τη ην γη η η η η
η η η η ην ε ε ζη η η λθεν ο φθο
ο ο ο ο γ γος α α αυ του και εις τα
πε ρα α α τα της οι οι οι κου ου με ε ε
νης τα ρη η μα α α τα α α αυ του
Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

Ἦχος λδ Νη

Ν
λε Εἰς πα α α α σα αν τη ην γη
Δ Γ Ν Γ Γ
η η η η η η η η ην ε ζη η η
Ν Γ
η η η η η η η η η η ε ζη η
Δ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ
ηλ θε ε ε ε ε ε ε εν ο φθ ο ο
Ν
ο ο ο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ος α
Θ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ
α α α α α α α α ο φθ ο ο ο ο
Ν Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ
ο ο γ γο ο ο ο ος α α α α α α α αυ
Δ Ν Δ Γ
τω ω ω ω ω ω ω ω ων και εις τα
Γ Δ Γ Δ Γ Δ Γ Δ Γ Δ Γ Δ Γ Δ Γ Δ Γ
πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις
Δ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ Γ
τα πε ε ρα τα α α α α α α α τη ης

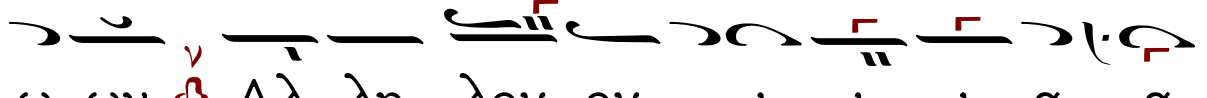

 οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης ⁶

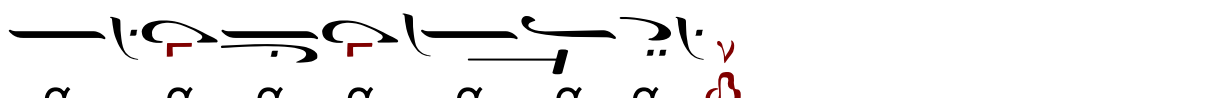

 τα ρη η η η η η η η μα α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α

 α α α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω

 ω ων ^γ Αλ λη λου ου ι ι ι α α

 α α α α α α α ^γ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιδετον Τρι
 ἁδα προσκυνου οὐ οὐντες
 ἡ ἡμας ἐσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

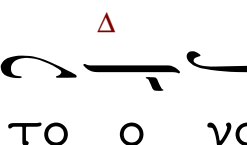
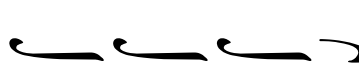
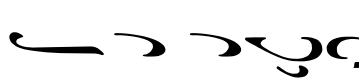
Ἦχος Δι Ἄμην ἀμην ἀμην
 φεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
 ω ὦν

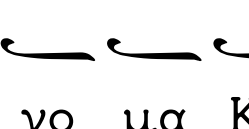
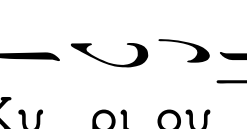
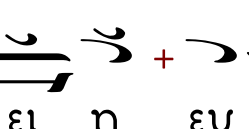
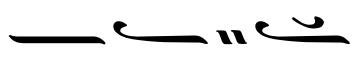
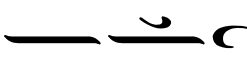
Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ^{6.} ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ^{Δ.} ο τι η ζι ω
 σας η μας ^{Δ.} των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων ^{6.} τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^{Δ.} ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ^{6.}
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α ^{Δ.}

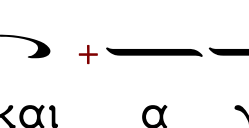
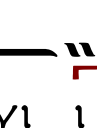
Εἴη τό ὄνομα...

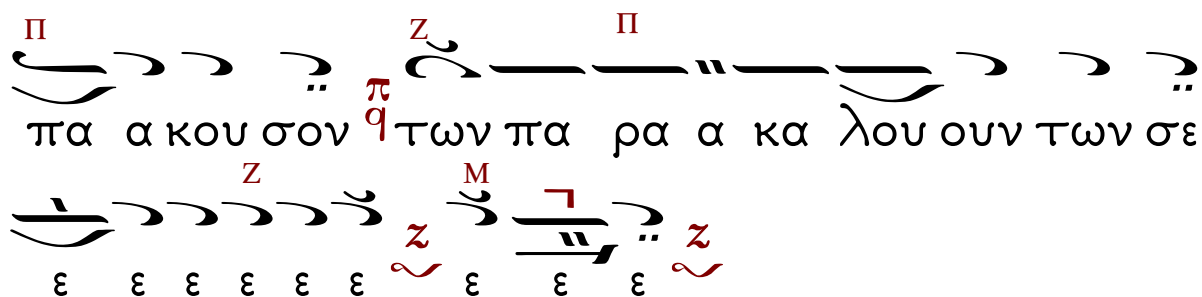
Ἦχος Δι

 ^M ^Δ +
Α α μην Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι
  +   +
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
ως του αι ω νος

   +
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
   +
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

   +
Τ ο ν ευ λο γου ο υ ν τα και α γι ι

α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ξω

Ὡς ἡ κα τα α πι στε ευ σης με ἤ αν
θρω πι νη προ ο στα σι α ἤ Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου ἤ θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με ἤ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι ἤ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα ἤ σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ἤ
παν το θεν πο λε μου ου με νος ἤ και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω
ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο
ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.